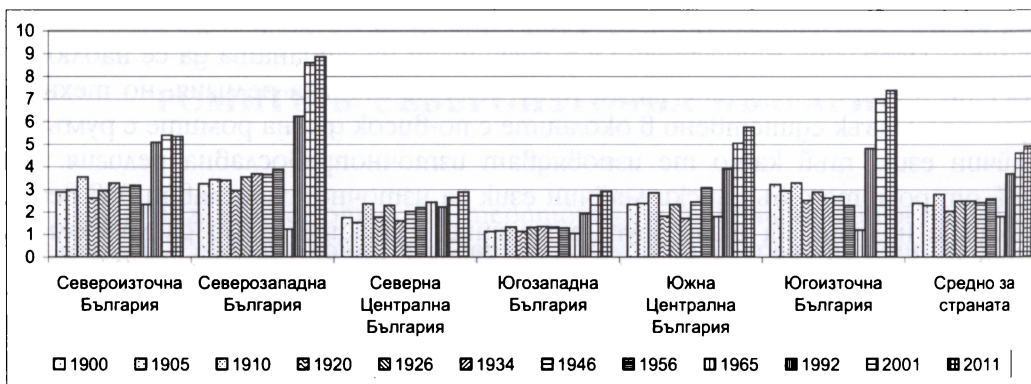
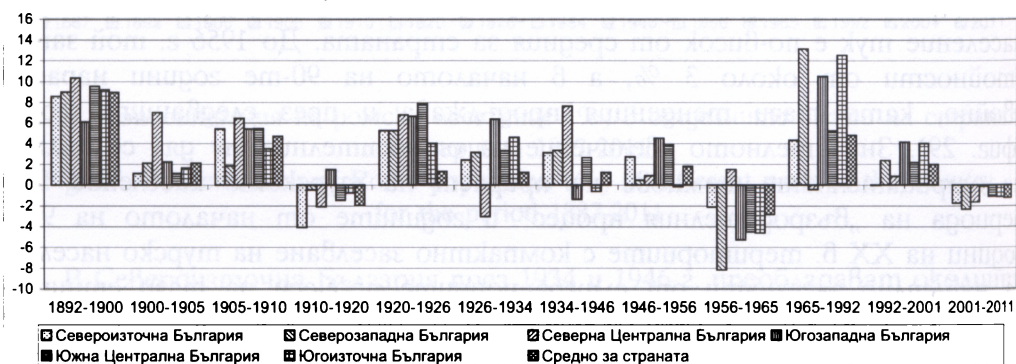

Фиг. 29. Относителен дял на ромското население
в отделните части на страната (1900-2011 г.)
Fig. 29. Relative share of the Roma population
in the different parts of the country (1900-2011)

Нарастването на относителния дял се обяснява и с високите **темпове на прираст на ромите**, като те са най-големи за периода 1892-1900 г. (8,6 % средногодишно). Положителните стойности са характерни за целия разглеждан период, с изключение на периодите 1910–1920 г. (във връзка с териториалните промени), 1956–1965 г. (както е отбелязано при преброяването през 1965 г. значително е занижен броят им) и 2001–2011 г. (в унисон с общите тенденции на намаляване на броя на ромите във връзка с повишената им емиграционна подвижност). Положителните темпове на прираст на ромите са най-високи до 1926 г., след което намаляват, но остават два пъти по-високи от средните за страната. С тези по-ниски темпове се обяснява и намаляването на концентрацията на роми в тази част на страната от средата на 60-те години на XX в.

Фиг. 30. Темп на прираст на ромското население
в отделните части на страната (1900-2011 г.)
Fig. 30. Growth rate of the Roma population
in the different parts of the country (1900-2011)